

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 181. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346605159504/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

Husjomfruen kom lidt efter ud i Havedøren og kaldte paa ham. Straks efter Middag gik han ned til sin gamle Lærer.

«Er De godt tilpas, Pastor Grabow, maa jeg besøge Dem, maa jeg sidde og snakke lidt med Dem?»

«Jeg vil altid gjerne modtage Deres Besøg, min unge Ven. – Godt tilpas kan jeg egentlig ikke sige jeg er. Jeg befinder mig snarere i en lidt deprimeret Sindsstemning.»

«Nej virkelig! – Jeg havde nær sagt: det var da rart. – Kan De ikke lære mig lidt Levevisdom, Pastor Grabow?»

«Hvad er det dog for kuriøse Spørgsmaal, De gjør mig i Dag! – De kommer ude fra – eller inde fra Egne, som jeg slet ikke kjender, og dukker op her i min Stue. Hvor skulde jeg kunne vide, hvad Levevisdom De netop trænger til at høre. Tilmed er det saare slet bevenndt med min Visdom.»

«Lad os gaa ind i Dagligstuen og se paa *Frühling* og paa *Spiel der Welt*!»

«Saamænd,» sagde Pastor Grabow, og rejste sig besværligt, «der ligger megen Visdom gjemt i såige Kunstværker.»

De gik derind, satte sig begge ned og saae paa *Frühling*.

Det varede ikke ret længe, inden Dryaden helt havde fanget Karls Opmærksomhed. Han havde ikke husket, at hendes levende Billede jo havde forandret sig for ham, siden han sidst saae hendes Afbildning her. – Det var den vage, blide Længsel, som dette Maleri engang rummede for ham, han havde ønsket at sænke sig i; nu var det en urolig Higen, et pinefuldt Savn og en Angst for at det aldrig skulde blive stillet, der gjenvaktes og forøgedes hos ham ved Synet af Billedet.

«Veed De, hvad der for mig er det egentlig dragende ved den idylliske Hvile og Fred, som ligger udbredt over dette Billede?» hørte han Pastor Grabow sige.

Han vaagnede op af sine egne Tanker. – «Nej,» sagde han.

«Det er vistnok det, at denne Fred ikke er ganske virkelig. Der ligger Uro og Angst under den.»

«Saa?» sagde Karl forundret og næsten i Spænding.